

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 148, Έτος 15ο, Ιανουάριος 2009

«Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε»

Βρισκόμαστε στο έτος 2009 μετά Χριστόν' ο άνθρωπος έχει εξελιχθεί. Ὑστερα από αιματηρούς αγώνες ετών και εκατονταετηρίδων, η Δημοκρατία έχει νικήσει και οι πολιτισμικές, καθώς και οι πολυπολιτισμικές αξίες, έχουν ανέλθει στα βάρθρα που οι σύγχρονοι νόμοι ορίζουν.

Τίποτα δεν μπορεί να προσβάλει την αδέκαστη λογική που ρυθμίζει πάντα τα κατ'άκρηθέντα δικαιώματα του απελευθερωθέντος ανθρώπου, καθώς κι εκείνα που επιπροσθέτως κατακτώνται, για να είναι η δημοκρατική του χαρά και ελευθερία πεπληρωμένη...

Οι χούντες έχουν καταποθεί από την ντροπή μπροστά στα εξελιγμένα κοινοβουλευτικά πολιτεύματα και ελάχιστες, μόνο, απομένουν εν' ενεργεία σ' ολόκληρο τον κόσμο, που χτυπιούνται ανελέητα...

Οι τρομοκρατίες και διάφορες τρομοκρατικές ενέργειες που αποτελούν το κύκνειο άσμα του κακού θα εκλείψουν κι αυτές, αφού έχουν μπει στο παγκόσμιο στόχαστρο!

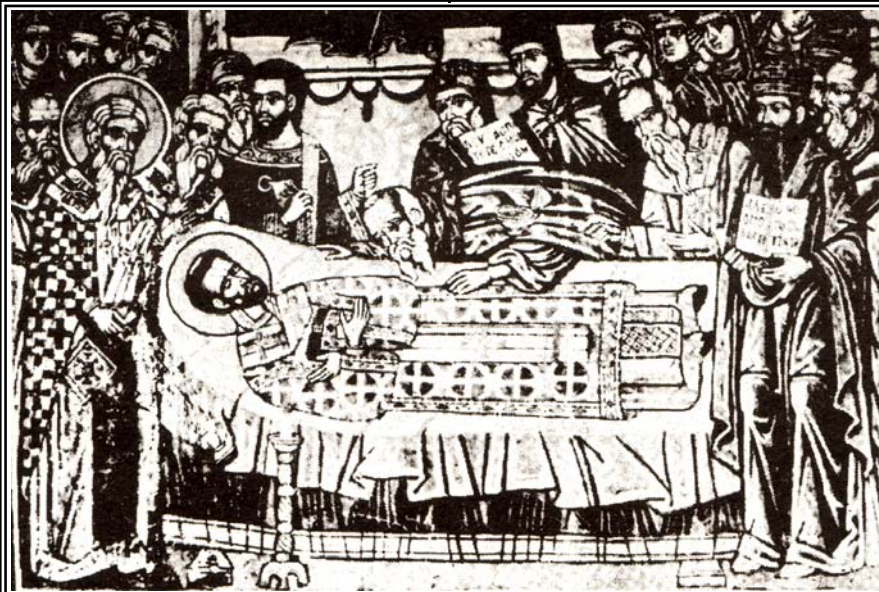
Με άλλα λόγια, ο σημερινός κόσμος θα πρέπει να είναι ευτυχισμένος και να μην ταλαιπωρείται από οδυνηρά ταρακουνήματα.

Κάποιοι που ισχυρίζονται ότι οι λαοί είναι περιτοιχισμένοι μέσα σε αδιαπέραστους τοίχους του ψεύδους, που
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Η Κοίμησις του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Σε λίγες ημέρες αρχίζει το ταξίδι για την Πιτυούντα, την τελευταία εξορία του Ιερού Χρυσοστόμου. Ήταν μια πόλη γεμάτη ερείπια και χαλάσματα, πάνω στον Καύκασο κατά τη Μαύρη Θάλασσα.

Ο δρόμος από την Κουκουσό, στην οποία βρισκόταν, προς την Πιτυούντα είναι πιο άγριος, πιο τραχύς πιο απότομος, γεμάτος αγρίμια. Οι νέοι αξιωματικοί που τον συνοδεύουν δεν μοιάζουν με τους προηγούμενους, που του έδειχναν κάποια αγάπη και καλοσύνη. Είναι αυστηροί και βλοσυροί. Έχουν εντολή να συνεχίζουν την πορεία δίχως σταθμό και ανάπαυση, έστω και αν πέθαινε ο γέρον Αρχιεπίσκοπος από την εξάντληση. Ούτε γράμματα πια, ούτε επισκέψεις του επιτρέπονται. Είναι τελείως απομονωμένος.

Ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος κοιμήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου του 407 μ.Χ., και η Ανακομιδή των Λειψάνων του έγινε στις 27 Ιανουαρίου 434 μ.Χ.

Η υγεία του κάθε μέρα χειροτερεύει. Το στομάχι του υποφέρει. Τον πονάνε τα νεφρά και το κεφάλι του σφυροκοπιέται και πάει να σπάσει από τον πόνο. Ο πυρετός τον λιώνει. Είχε καταντήσει σωστό ερείπι. Επί τρεις μήνες ταξιδεύει μέσα στη βροχή και στον ήλιο. Και τότε μια νύχτα βλέπει στον ύπνο του τον Απόστολο Πέτρο και Ιωάννη τον Θεολόγο, να του λένουν:

- Χαίρε και ευφραίνου, Ιωάννη, διότι μέλλεις να έλθεις
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης από το έτος 2009-2010

Εξοβελίστηκε ο εξομολόγος παπάς από τα σχολεία και την θέση του παίρνει από την επόμενη σχολική χρονιά ο «ασκητής»! Για ποιο λόγο να παραπονούμαστε, αφού εξελίσσονται προς το καλύτερο τα πράγματα και προχωράνε τα παιδιά και τα εγγόνια μας από την θεωρία προς τον... έμπρακτο «ασκητισμό»;

Από την θεωρία που λίγο ή πολύ

είναι διαδεδομένη, συγκεχυμένα ή ξεκάθαρα σε κάποιες παιδικές ηλικίες, θα προχωρήσουμε στην πράξη και με την άδεια του... Υπουργείου Παιδείας!

Όπως προβλέπεται από παιδαγωγικούς κύκλους, η φιλομάθεια των μικρών και των μεγαλύτερων μαθητών θα ανέλθει στο πρόγραμμα αυτό σε υψηλό επίπεδο, και το ενδιαφέρον επί του εν λόγω θέματος δεν θα συγκρίνεται με εκείνο που προξενούν τα μαθηματικά, η ιστορία, τα αρχαία, η έκθεση κλπ μαθήματα. Θα μάθουν επιτέλους τα πρωτάκια ότι δεν τα φέρνει ο πελαργός αλλά η κατάλληλη συνερ-

γασία ανδρός και γυναικός.

Θα λάμψει η αλήθεια και στις παιδικές ανώριμες ψυχές, όπως λάμπει και στις ώριμες, σύμφωνα με τις νεοεποχικές πανσεξουαλικές εξελίξεις, αφού «πιμπραμένων των οικιών ημών ημείς άδωμεν»! Τραγουδάμε ο καθένας τα αγαπημένα του τραγούδια, που μας κάνουν να ξεχνάμε τις βαθύτερες ευθύνες μας, και όλοι μαζί το τραγούδι των αφεντικών της γης!

Όλοι κάτι συνεισφέρουμε, ώστε να περνάνε άνετα τα παράσιτα της κοινωνίας των ανθρώπων και να αυξάνουν οι οιμωγές των θυμάτων της αδι-
(Συνέχεια στη σελ. 4)

«Ο άνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε»

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1)

ἐχει κατασκευάσει ἡ ἔννομος λογική, με «δημοκρατικά μπράτσα», αποτελούν αίνιγμα!..

Πάντα εἶχε ὁ κόσμος κάποιους παραπονούμενους και δεν ἀξίζει να χάνει κανείς τὴν πνευματική του θαλπωρή και να στρέφει τὴν προσοχή του σε γεγονότα που πάντα κατὰ ἐποχές συνέβαιναν, με διαφορετικές ἰσως μορφές, και που ἦσαν συνηθισμένα κι ὄχι ἀκαρία κι ἀσυνήθιστα...

Καλή εἶναι ἡ ψυχραιμία που δεν ἐξάπτεται και δεν ἐπιστρατεύεται με ὀργή για το παραμικρό, βιαστικά και ἀκαρια. Ἐπικίνδυνη ὁμως, εἴν ἠθελήμένα ἢ ἀθελά τῆς ταιριάζει με τὴν ἀναληψία!

Πεινάει σήμερα ὁ κόσμος και σούρνεται ταπεινωμένος και καταφρονεμένος ὄχι κάτω ἀπὸ τις βάρβαρες μπότες κατακτητῶν, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ φρεσκογυαλισμένα σκαρπίνια «ἡμετέρων», με «δημοκρατικά» ανοιχτά γιακαδάκια και ὠτασπίδες που τους ἀπομονώνουν ἀπὸ τὴν σύγχρονη, ἀπελπιστικά, κραυγάζουσα λαϊκή ἠχορῶπανση!..

Σε ἐποχή που κατεδαφίζονται, κάποια ὦρα, τα ορατά τείχη του αἰσχους, που ἐμποδίζουν ἀνθρώπους να ἐλευθεροκοινωνούν, πῶς μπορούν ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά να υψώνονται ἀόρατα και ἀδιαπέραστα τα τείχη τῆς παγερῆς ἀναληψίας που ἀποκρούουν κάθε λαϊκή διαμαρτυρία ὑποκριτικά; Ὅμως, ὄπως φαίνεται, λανθάνει τῆς προσοχῆς των «ἰσχυρῶν» και ἀνάλητων ὅτι ὁ κόσμος αὐτός ὁ **ἀπερίφρακτος** και **ἀφρούρητος**, ἐχει κι αὐτός Ἀφεντικό, που κάποια ὦρα ἀνυψώνει το κέρασ (τὴν δύναμη) των ἀδύναμων ἀνθρώπων που ἀφυπνιζόμενοι θαυματουργοῦν! «Ζῆλος λήσεται λαὸν ἀπαίδευτον, και νῦν πῶρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδετα» (Ἡσ. κστ' 5). Στὴν κατάλληλη ὦρα ἐρχεται ἡ ἀπάντηση στὴν ἀδικία διὰ του ἀνυψούντος το κέρασ των ἀδικουμένων που δεν εἶναι ἕνας παράλογος ἐκδικητής, ἀλλὰ αὐτός ὁ Ἅγιος Κύριος. «Ο ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε» (Καταβασίεις Χριστογεννῶν).

Δεν λένε «λόγια τα ψαλτικά, που ἀνυμνοῦν τον ἐρχομό του Λυτρωτή κατὰ τὴν περίοδο των Χριστουγεννῶν, οὔτε και εἰς πάσαν ἄλλη περίπτωσι. Οὔτε και εἰς ἀλήθειες αὐτές ἀφοροῦν μόνο πνευματικές καταστάσεις και ἐσωτερικούς ἀνθρώπινους παθιασμούς. Ὁ Γεννηθεὶς Λυτρωτῆς ὑμνεῖται, γιατί ἦλθε στον κόσμο να λευτερώσει τον ἀνθρώπο ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς, καταπίεσις και ἀδικίας. Κι ὄχι,

ἀλλὰ κακά να τα πολεμάμε σαν λαός, ἐνώ ἄλλα να τα υπομένουμε μεγαλόψυχα ευχαριστώντας τον Ἀποστέλλοντα, για να κοιμῶνται κάποιοι ἀναπαυμένοι και βολεμένοι...

Δεν στέλνει κακά ὁ Θεός στους ἀνθρώπους. Ἀπλῶς δεν πῆζει τον ἀνθρώπο να θεραπευθεὶ γενικά ἀπ' ὅλα και ἀμέσως, ὄπως δεν ἐθεραπεύθη ευθύς και ἀμέσως ἡ **δουλεία**, ὄπως δεν ἐθεραπεύθη ευθύς και ἀμέσως ἡ **μωναρχία** κλπ, κλπ.

Ἀν ἀναβιώνουν στὴν ἐποχή μας πολλές τέτοιες πληγές, αὐτὸ ἀφορὰ τους φύλακες κι ἐμᾶς το λαὸ που τα δεχόμεστε ἀσυγκίνητοι, μεγαλόψυχοι και οὐρανοβάμονες! Ἐλευθερωτῆς ἀπὸ πάσης δουλείας εἶναι ὁ ἐντὸς τῆς Φάτνης των ἀλόγων σπαργανωθεὶς Χριστός και ἐλπίδα του κόσμου, ὄχι μόνο ἀπὸ τὴν ἀπειλή τῆς πνευματικῆς τυραννίας και των παθῶν μας το βαρὺ καθεστῶς, ἀλλὰ και ἀπὸ το «ευγενές» ὑποκριτικὸ περιβάλλον που ὑπονομεῖ τὸν ἀπλῶν ἀνθρώπων τὴν ἀνυπεράσπιστη ζωή!

Ἀρκετά ἐμπορευτήκαμε για να πολλαπλασιάσουμε το τάλαντο τῆς ὑπομονῆς. Κάποτε ἐρχεται ἡ ὦρα που θα χρησιμοποιήσουμε τα κέρδη. Παρῶν εἶναι ὁ «Ἀνυψώσας το κέρασ ἡμῶν». Ἅγιος εἶναι και διακρίνει τὴν ὦρα που θα ἐπισκεφθεὶ ἐν δυνάμει τους ὑπομένοντας.

Ἀγωνιζόταν ὁ Μέγας Ἀντώνιος μέσα σε ἕνα λαξευτὸ τάφο κλεισμένος πλησίον του χωριοῦ του. Δεν διέφυγε ὁμως τῆς προσοχῆς του Χριστοῦ ὁ μέγας του ἀγῶνας και κάποια στιγμή εἶδε να ἀνοίγει ἡ στέγη και ἀκτίνα φωτὸς να ἐρχεται πρὸς αὐτόν. Οἱ πόνοι του σώματος, καθὼς και οἱ δαίμονες που τον πολεμοῦσαν, ευθύς ἐξαφανίστηκαν και ἀνακουφισθεὶς ὁ Ἀντώνιος ρωτᾷ τὴν φανεῖσα φωτεινὴ ὀπτασία: «που ἦσουν ἀπ' ἀρχῆς να μ' ἀνακουφίσεις ἀπὸ τις ὀδύνες μου;» «Ἐδῶ ἦμουν», ἀπαντᾷ ὁ Χριστός, «και ἐπιμένα να ἰδῶ το ἀγωνισμό σου. Ἐπειδὴ λοιπὸν δεν νικῆθηκες, θα σου εἶμαι πάντα βοηθός και θα σε κάνω ὀνομαστό σ' ὅλο τον κόσμο». (Ἀπὸ τὴν βιογραφία του Μ. Ἀντωνίου που ἐγράψε ὁ μαθητῆς του Μ. Ἀθανάσιος).

Υπάρχουν και οἱ ὦρες που ἀνυψώνει το κέρασ ἡμῶν ὁ Ἅγιος Κύριος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει εἰλικρινῆς ἀγῶνας ἐκ μέρους μας ἐναντι των δαιμόνων, ἐναντι των παθῶν μας και ἐναντι του ὑποκριτικοῦ μας περιβάλλοντος που κρύβεται ὀχυρωμένο πίσω ἀπὸ «πνευματικά» ταμποῦρια, σκολιές ἀτραπούς πολυπολιτισμικῆς δικαιοσύνης, και πίσω ἀπὸ το παχὺ του δάχτυλο!

«Ἄγιε του Θεοῦ», ρωτοῦσαν οἱ σκλάβοι τον ἅγιο Κοσμά τον Αἰτωλό,

Ἡ Κοίμησις του Ἁγίου Ἰωάννου του Χρυσοστόμου

(Συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1)

μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν Βασιλείαν των Οὐρανῶν. Φάγε δε και τούτο, ὄπερ σου δίδομεν, το ὁποῖον μόλις το φάγεις δεν θα χρειασθεὶς ἄλλο φαγητόν, ἕως ου φάγεις μεθ' ἡμῶν ἀφθαρτον τροφήν.

Ἐφαγε στον ὕπνο του ὁ Ἅγιος και το φαγητόν του στερέωσε το σώμα του. Αὐτὰ τα διηγήθηκαν μετὰ τον θάνατο του Ἁγίου δύο Ἱερομόναχοι και εἰς Διάκονος, μαθηταὶ του, που τον ἀκολούθησαν μετρη θανάτου.

Ἡ πορεία στον νέο τόπο τῆς ἐξορίας εἶναι σκληρή, βασανιστική, ἀτελείωτη. Γίνεται κάτω ἀπὸ συνθήκες βάρβαρες και ἀπάνθρωπες.

Τρεῖς μῆνες χρειάσθηκαν να βαδίσουν για να φθάσουν τελικά στα Κόμανα. Ὁ ἐξόριστος Ἅγιος μόλις τώρα σέρνει τα πόδια του. Οἱ στρατιῶτες ὁμως που τον συνόδευαν, τον βασάνιζαν ὄλο και περισσότερο. Τον σέρνανε πεζόν. Τροφήν δεν του ἔδιναν, οὔτε νερό να πιεῖ. Ὅπου ἐβρισκαν σκιά δεν σταματοῦσαν για ξεκούραση. Τὴν πορεία τὴν ἔκαναν και με πιο γοργὸ ρυθμό, ὅταν ἔκαιγε ὁ ἥλιος ἢ ἐβρεχε. Και τούτο για να τον κάνουν να πεθάνει το γρηγορότερο, για να ἀπαλλαγούν ἀπ' αὐτόν.

Ὅταν φθάσανε στα Κόμανα, ἐκρίναν καλὸ να περάσουν τὴν νύχτα στο Μοναστήρι του Ἁγ. Βασιλίσκου, να ζητήσουν τροφές και να συνεχίσουν
(Συνέχεια στὴ σελ. 3)

«πότε θα ἐρθεῖ το ποθοῦμενο;» Ἐνωώντας τὴν ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὴν τουρκικὴ τυραννία. Και ὁ Ἰσαπόστολος δίνοντας συγκεκριμένα σημεῖα περὶ του ἐνδόξου ξεσηκωμοῦ ἐπειθε τους πρωταγωνιστῆς τῆς ἐπανάστασης να καλοῦν τον λαὸ με το στόμα του Κολοκοτρώνη. «Ἐλληνες, ὁ Θεός υπέγραψε τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδος και δεν παίρνει πίσω τὴν ὑπογραφή Του»!

Με τέτοια Θεόπνευστη πίστη ξεκίνησε το '21 και ἀντέξε σε βόλια ἐχθρικά ἀλλὰ και ἡμετέρων! Σίγουρα και ἡ ἄλλη προφητεία του ἰδιοῦ Ἁγίου θα πραγματοποιηθεὶ και θα φύγει πίσω το ψευτορωμαῖικο με ὅλα τα παρελκόμενά του, που μετρη σήμερα μετὰ τὴν ἐπανάσταση ἀκολουθεὶ, για να ἐλθεῖ το πραγματικὸ ρωμαῖικο.

Καλοῦμεθα να μην συνεχίζουμε να πιστεύουμε στο ψευτορωμαῖικο, για να φύγει πίσω (Ἁγ. Κοσμάς Αἰτωλός). Χορτάσαμε τὴν κοροϊδία, τὴν ἀδικία και τὴν φιλάνθρωπο ὑποκρισία... Περισσότερα δεν χρῶστοῦμε.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Η Κοίμησις του Αγίου Ιωάννου του Χρυσόστομου

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

το πρωί. Εδώ ο ηγούμενος περιποιήθηκε πολύ τον Άγιο. Την προηγούμενη νύχτα είχε παρουσιαστεί στον ύπνο του ο Άγιος Βασιλίσκος (ήταν Αρχιερέας και είχε μαρτυρήσει επί Μαξιμιανού) και του είπε τα εξής:

- Ετοίμασε τόπον, για τον αδελφό μας Ιωάννη.

Και τη νύχτα αυτή παρουσιάστηκε ο Άγιος Βασιλίσκος στον ίδιο τον Χρυσόστομο και του είπε:

- Θάρσει, αδελφέ Ιωάννη. Αύριον γαρ άμα εσόμεθα! Αύριο, δηλαδή, θα είμαστε μαζί.

Αλήθεια, πόση τόνωση, ελπίδα και παρηγοριά δίνει ο ουράνιος Πατέρας στους πιστούς αθλητές της πίστεως.

Όταν ξημέρωσε, ο Άγιος παρακάλεσε να μείνουν εκεί εκείνη τη μέρα, διότι αισθανόταν πολύ εξαντλημένος. Οι αξιωματικοί όμως διάταξαν να συνεχιστεί η πορεία. Ο Χρυσόστομος συγκέντρωσε όλες του τις δυνάμεις για να συνεχίσει την πορεία. Δεν μπόρεσε όμως να αντέξει. Το μεσημέρι στο δρόμο έπεσε κάτω λιπόθυμος. Οι στρατιώτες τότε φοβήθηκαν μη πεθάνει στα χέρια τους και τους λυντσάριε κατόπιν ο λαός. Τον παίρνουν λοιπόν, στα χέρια και επιστρέφουν στο Μοναστήρι.

Η στιγμή είναι συγκινητική. Ο Αρχιεπίσκοπος ζητάει να κοινωνήσει για τελευταία φορά των Αχράντων Μυστηρίων. Ντύνεται άμφια λευκά και κοινωνεί, ενώ ακούγεται από τον Ιερέα το: «Σώμα και Αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον». Αφού εκοινώνησε ο Άγιος το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου έπεσε στο κρεβάτι και σταύρωσε τα χέρια του. Είπε για τελευταία φορά την αγαπημένη του φράση, που έλεγε συχνά στη ζωή του: «**Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν**». Αυτή υπήρξε και η επωδός ολόκληρης της ζωής του. Κατόπιν η ψυχή του πέταξε στον Πλάστη, στον Πανάγιο Θεό, για τον Οποίο και αγωνίστηκε σε όλη του τη ζωή.

Η κοίμησή του έγινε την 14^η Σεπτεμβρίου το 407 μ.Χ. Το άγιο λείψανό του ετάφη πλησίον του τάφου του Αγ. Ιερομάρτυρος Βασιλίσκου.

Από τα εξήντα χρόνια που έζησε στον κόσμο αυτόν, έκανε Αρχιεπίσκοπος δέκα περίπου χρόνια. Από αυτά τα τρία ήταν περίπου εξόριστος. Οι εχθροί του θα εχάρηκαν, φυσικά, διότι απαλλάχθηκαν από την ενοχλητική παρουσία του. Έσβησε πια η φωνή της αλήθειας και θάφτηκε στα βάθη της

Ασίας. Πόσο όμως ξεγελάστηκαν.

Οι οπαδοί του μένουν πιστοί στο μεγάλο Πατέρα τους και μετά το θάνατό του επί σαράντα χρόνια. Ονομάζονται «Ιωαννίτες». Η Ρώμη δημιούργησε σχίσμα χάρι του Ι. Χρυσόστομου. Στο θρόνο του στην Πόλη ανέβηκαν διάφοροι εχθροί του, ώσπου το 434 μ.Χ. έγινε Πατριάρχης ο Πρόκλος, άλλοτε πιστός διάκονος του Χρυσόστομου. Σε μια ομιλία του γεμάτη φλόγα και παλμό για το Χρυσόστομο ο λαός εφώναξε:

- Να μας φέρουν πίσω τον Ιωάννη. Θέλουμε τα οστά του Πατέρα μας!

Τότε ο Αυτοκράτωρ Θεοδόσιος ο δεύτερος, ο γιος του Αρκαδίου, βγάζει άμέσως διαταγή να μεταφερθούν τα άγια λείψανά του απ' τα Κόμανα στη Βασιλεύουσα. Επεχείρησεν, αλλά ο Άγιος δεν επέτρεπε την μεταφορά των λειψάνων του. Τότε αναγκάστηκε ο Αυτοκράτωρ να γράψει την εξής γεμάτη από συγκίνηση επιστολή:

«Επειδή θεωρήσαμε το δικό σου σώμα όμοιο με των άλλων νεκρών, Πάτερ Τιμίε, θελήσαμε απλά να μεταφέρουμε αυτό σ' εμάς. Γι' αυτό και δίκαια αποτύχαμε να εκπληρώσουμε την επιθυμία μας. Αλλά όμως εσύ, Πατέρα Τιμιότατε, συγχώρεσε εμάς που μετανοούμε, εσύ που δίδαξες σε όλους την μετάνοια και σαν σε παιδιά που αγαπούν τον πατέρα τους γέμισέ μας με ελπίδα, εμάς που σε ποθούμε, και χαροποίησέ μας με την παρουσία σου».

Αφού έφεραν την επιστολή και ετοποθέτησαν αυτήν επί της σωρού, άμέσως επετράπει υπό του Αγίου η μεταφορά της λάρνακας, χωρίς κόπο, ενώ προηγουμένως ήταν εντελώς ασήκωτη. Το σώμα του Αγίου βρέθηκε τελείως ανέπαφο, όπως ήταν, όταν εκοιμήθη προ 30 περίπου ετών.

Η επιστροφή του είχε κάτι το μεγαλειώδες. Απ' όπου κι αν περνούσαν, πλήθη πιστών έτρεχαν να προσκυνήσουν το τίμιο Λείψανο. Όταν δε περνούσαν στο Γαλατά σηκώθηκε μεγάλη καταιγίδα. Τα πολυάριθμα πλοία που είχαν πάει να τον υποδεχτούν εκεί έγιναν άνω κάτω. Έχασαν τον προσανατολισμό τους και στράφηκαν σε διάφορες κατευθύνσεις. Το πλοίο όμως που μετέφερε τον Άγιο, άραξε κοντά στο αμπέλι της χήρας που το είχε αρπάξει η Βασίλισσα Ευδοξία. Και μόνον, όταν το απέδωσαν πίσω στη χήρα, άμέσως γαλήνεψε η θάλασσα, έγιναν λάδι τα νερά της και ξεκίνησε το πλοίο με το Άγιο Λείψανο.

Η πομπή στους δρόμους τη Πόλεως έγινε με παλλαϊκές εκδηλώσεις τιμής και αγάπης. Τον πήγαν στην Εκκλησία και μετά το τρισάγιο, που έκα-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Θέλει τέχνη η τρικυμία αρετή και μαεστρία...

Στα κύματα επάλευε
ταλαίπωρο καράβι
κι αγχώνοταν το πλήρωμα
τι να πρωτοπρολάβει.

Τ' αμπάρι έβαλε νερά
και τα κατάρτια γέρναν
πότε ζερβά πότε δεξιά
στοιχεία που παραδέρναν.

Ο καπετάνιος κοίταζε
έκπληκτος, σαστισμένος
σε τέτοιους φοβερούς καιρούς
δεν ήταν μαθημένος.

Οι ναύτες πήραν διαταγή
να μην θορυβηθούνε
να βλέπουν ασυγκίνητοι
και να μην αντιδρούνε.

Τέτοια εικόνα στη ζωή
δεν έχει ξαναγίνει
άνετα η καταστροφή
παράσταση δεν δίνει!

Τέλος αποφασίζεται
τομή, στροφή μεγάλη
στη θάλασσα να πεταχτεί
το πιο βαρύ κεφάλι!

Ακολουθούν και άλλα δυο
μοσχοναθρεμμένα
για να μερέψουν κύματα
που είναι μανιασμένα.

Τι θ' απογίνει το σκαρί
χωρίς πηδαλιούχο
μ' ατάλαντο στη θέση του
έναν απλό λεμβούχο;

Η τάξη θα εδραιωθεί
δυναμικά και πάλι
κι αν χρειασθεί θα σπάσουμε
κάνα χοντρό κεφάλι.

Όσο για την αφρόεσσα
την κρυφοπαιχνιδάρα
ευρήκαμε τον μάστορα
τελείωσε η λαχτάρα!

ο Παράλογος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε Σάββατο 8.00 – 9.00 μ.μ., πραγματοποιούνται οι ομιλίες της ομάδος, που εκδίδει το φυλλάδιο «ο Άγιος Ελευθέριος», στο Νεανικό Κέντρο του Ι. Ν. Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης.

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης από το έτος 2009-2010

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

κίας. Άλλοι την αδιαφορία μας, άλλοι την πλάνη μας, άλλοι την υποκρισία μας και άλλοι την φαντασία μας και την εξυπνάδα μας.

Δεν είναι κακό να διαπαιδαγωγηθούν τα παιδιά στα σχολεία και στη γνώση της γενετήσιάς τους συμπεριφοράς, αλλά απεναντίας είναι αναγκαία. Είναι απαραίτητη, μήπως και αναπτυχθεί η υπευθυνότητα στους νέους ανθρώπους και βελτιωθεί ο εν πολλοίς αγελαίος τρόπος ζωής τους.

Έπρεπε να φύγει ο εξομολόγος πάς από τα σχολεία, για να εισβάλει παντεξούσιος ο σεξολόγος καθηγητής, να φωτίσει τους μαθητικούς εγκέφαλους ανενόχλητα; Τι είδους σεξουαλική διαπαιδαγώγηση σκοπεύουμε να κάνουμε εξασφαλίζοντας πρώτα την απουσία του εκκλησιαστικού λόγου, μην τυχόν και χάνουν οι μαθητές και οι μαθήτριες τις παράπλευρες με το σεξουαλικό τους μάθημα ορεκτικές τους εμπνεύσεις!

Τόσο πολύ ηλιθίους μας λογαριάζουν «οι πανίσχυροι» ηγέτες μας, που προβάρουν επάνω μας όλες τις εξευτελιστικές συνταγές, για να μας εκπολιτίσουν και να μας πολτοποιήσουν; Όχι δεν μας υποτιμούν, απεναντίας τιμούν την νοημοσύνη μας, αφού εμείς διακρίνουμε την δικήν των και την προβάλλουμε. Μας τιμούν αλλά είναι ανάγκη να μας ισοπεδώσουν με τις χοντροπατούδες τους, για να αρέσουν στ' αφεντικά τους.

Έτσι, μας συνθλίβουν «παγκοσμιοποιητικά» και νεοταξικά, για να ταιριάζουμε με μοντέλα δουλικά και εξουθενωτικά! Δοκίμασαν εξοργιστικά να προσβάλουν την ιστορία μας. Εψήφισαν νόμο «αντιρατσιστικό», με τον οποίο απειλούν και τα παιδιά, σε περίπτωση που εκδηλώσουν ασυμπαθή συμπεριφορά προς την ομοφυλοφιλία. Εξεδίωξαν ιερωμένους από τα σχολεία και τώρα θ' αρχίσουν μαθήματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης από την Α' Δημοτικού!

Λέτε η διαπαιδαγώγηση αυτή να είναι εκείνη η αναγκαία που χρειάζονται οι νέοι, για να διδαχθούν με υπευθυνότητα και σοβαρότητα; Τόσο μεγάλη είναι η αφέλεια πολλών εξ ημών, ώστε να περιμένουμε «ἐξ ἀκανθῶν νὰ φάμε σταφυλὴν καὶ ἀπὸ τριβόλων σῦκα»; (Ματθ. ζ' 16).

Δεν έχουμε επισημάνει ακόμα τα «νεοεποχικά» αποδομητικά προγράμματα που ασκούνται εις βάρος μας και

προπάντων εις βάρος των παιδιών μας σε μορφή πνευματικής γενοκτονίας;

Σε ζουγκλοειδή παράδεισο έχουν εξελιχθεί τα σχολεία κατά την ομολογία πολλών δασκάλων και καθηγητών. Θα είναι άραγε επωφελής η έκρηξη που θ' ακολουθήσει, όταν το φυτίλι καιγόμενο φτάσει στη δυναμίτιδα, με την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση; Θα γκρεμιστεί κάποιος ανυπόφορος βράχος ή θα έχουμε κατεδάφιση και μαρασμό της παιδικής ζωντανίας; Ασκητική... και πρακτική θ' ακολουθήσει, αφού έχουν προηγηθεί διά των ΜΜΕ όλες οι κατηφορικές και προοδευτικές προϋποθέσεις, μια και ενθαρρύνονται από τις εκάστοτε πολιτικές σουπερδημοκρατικές αρχές.

Εμείς όμως οι ευσεβείς πιστοί δεν αντιδिकούμε με τους άρχοντες και τα άνομα σχέδια ορισμένων που αποβλέπουν σε μια πνευματική γενοκτονία. Πολεμάμε τον αρχέκακο όφη με «αυστηρές» νηστείες και προσευχές και εν γένει με την πρέπουσα πνευματικότητα μας!

Άξιος ο μισθός μας, αν τα κάνουμε όλα αυτά, αλλά εάν δεν κατευνάζουμε το οργανωμένο κακό μ' αυτόν τον τρόπο και προ πάντων το «έννομο» κακό, που μέσω κάποιων ημετέρων αρχόντων μας επιβάλλεται άνετα, κάπου πρέπει ν' αλλάξουμε τακτική. Να μετατρέψουμε τα ειρηνικά μας αγωνιστικά μέσα σε πολεμικά, όπως λέει ο Προφήτης Ιωήλ: «συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας» (Ιωήλ δ' 11). Και δεν εννοούμε να πάρουμε τουφέκια και σπαθιά, αλλά να μεταχειριστούμε καταδεδκτικά τα μέσα διαμαρτυρίας και κάθε εκδήλωση νόμιμης οργής και άμυνας που μας παρέχονται από την μεγαλόψυχη Πηγή κάθε πνευματικής οικονομίας.

Η Κοίμησις του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

μαν, τον απέθεσαν στο Δεσποτικό Θρόνο, από όπου μιλούσε άλλοτε ο Άγιος. Μια φωνή ακούστηκε τότε που έβγαινε από μύρια στόματα: «Ανάλαβε το θρόνο σου, ώ Πάτερ!». Και ο Άγιος, παρότι ήταν νεκρός φώναξε στο ποιμνίό του το: «**Ειρήνη πάσι, σηκώνοντας το δεξί χέρι του και ευλογώντας το λαό του Θεού**, όπως πάντοτε έκανε.

Ποιος μπορεί τώρα να φανταστεί τη συγκίνηση του κόσμου! Δάκρυα και λυγμοί επακολούθησαν όταν το φέρετρο κατέβηκε στον τάφο σκεπασμένο με τη βασιλική χλαμύδα του Αυτοκράτορα. Ο Αυτοκράτωρ με τα μάτια βουρκωμένα, γονάτισε και ζήτησε συγγνώμη για τον πατέρα και την μητέρα του. Την ίδια στιγμή έπαυσε να τρέπει και ο τάφος της Ευδοξίας, ο οποίος έτρεμε επί τριάντα ολόκληρα χρόνια, για τη μεγάλη αδικία που διέπραξε εις βάρος του Χρυσοστόμου. Φοβερό πράγμα η κακία και η αδικία!

σ.σ. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μας ευλογεί και δυναμώνει στη σημερινή δύσκολη εποχή της μεγάλης σύγχυσης και της άκρας αδικίας.

(Απόσπασμα από το βιβλίο «ο Αγ. Ιωαν. ο Χρυσόστομος», Χ. Δ. Βασιλόπουλου).

Τόσο πολύ αποστασιοποιηθήκαμε από το 1821 και το '40 που δεν καταδεχόμαστε, οι σούπερ-πνευματικοί, να ψελλίσουμε ένα ομαδικό ΟΧΙ στις τυραννικές προσβολές που μας ζώνουν σήμερα; Δεν μπορεί. Κάποιοι θα τραβήξουν μπροστά. Δεν θα λείψει η **μαγιά** του Μακρυγιάννη.

Γ. Σ. Γ.

υπομονή και θα καταλάβουν
οι γείτονες...